

Spøgelsesjægerne

De insisterer på, at der er mere mellem himmel og jord, og derfor rejser Thomas, Karina, Torben og Lynn land og rige rundt for at finde det endegyldige bevis.

EKSTRA er taget med kvartetten **på jagt efter den grå dame** på en middelalderborg i Jylland

– Sagt med et smil på læben, så er vi nok lidt skøre, siger Thomas. Når han fortæller andre om sit spøgelsesjæger-job, bliver han oftest mødt af deres skeptiske holdning.

I følge spøgelsesjægerne skal man ikke være bange for spøgelser. De skal bare behandles med respekt. – De tror, at nogle vil gøre sig bemærket, så vi er klar over, at de er her. Andre vil bare have kommunikeret deres sidste besked.

Underevs forklarer Thomas reglerne for en spøgelsesjagt. – Hvis man rømmer sig, skal man huske at sige det, så vi ved, at det er os på optagelserne.

Når de fire jægere pludselig fryser og beder om stilhed, fordi de har hørt noget, er de alene om det. Det virker, som om det kun er for de indviede.

Er her nogen, som ikke skal være her, skråler Thomas ud i forgangen. Lyden sætter sig i de afskallede vægge uden at sprede det mindste ekko på den forladte middelalderborg.

En iskold aften er EKSTRA taget med Thomas, Torben, Karina og Lynn på spøgelsesjagt på middelalderborgen Østergaard i Midtjylland. Sammen med to andre er de en del af gruppen Ghosthunting.dk, som for egne midler rejser landet rundt for at finde bevis på det overnaturlige. De har valgt at tage os med på netop denne borg, da de oplevede en hel del uforklarlige ting, sidst de besøgte stedet.

Den 29-årige it-mand Thomas Andersen startede Ghosthunting.dk i 2009, og han har efter eget udsagn skudt 30-40.000 kroner i projektet siden gruppens start. Gruppen tager ikke penge for undersøgelserne, som foregår både på offentlige steder og i private hjem.

Det var en ganske almindelig dag, tankerne om spøgelse for alvor blev lagt i grundlæggerens hoved. Thomas tog bilen hjem fra arbejde, da hans mor kørte forbi ham i sin røde Opel Kadett. Han kunne mærke, hvordan bil-

ne passerede hinanden, og han hørte lyden fra den modkørende bil. Oplevelsen sendte ham næsten i grøften. For hans mor var død for længe. Og da han vendte om, var bilen væk.

Efter mødet med sin afdøde mor besluttede Thomas sig for at stifte gruppen Ghosthunting.dk for at finde det endegyldige bevis på, at der findes mere mellem himmel og jord.

» Efter mødet med sin afdøde mor besluttede Thomas sig for at stifte gruppen Ghosthunting.dk

– Det kan ikke passe, at der i så mange år har været snak om spøgelser, uden at det har nogen beregtelighed, siger han.

– Den dag vil kan stå med den hvide eller grå dame, eller mand for den sags skyld, og faktisk kan kommunikere med det og få det til at gøre noget, så har vi beviset.

– Et spøgelse er det, der er på den anden side. Enten vores sjæl, vores tanke eller energi, der på en eller anden måde bliver afbildet i en skikkelse, fortæller Thomas.

Men de tekniske beviser vil altid kunne pilles ned fra alle sider. Derfor kører Ghosthunting.dk efter princippet 'døm selv', når de lægger materiale fra undersøgelserne ud på deres hjemmeside. Hvis folk virkelig vil teste dem, må de gerne modtage og gennemgå alle originaloptagelser.

INDEN JAGTEN for alvor går i gang på borgen, bliver al elektronikken installeret. I udvalgte lokaler bliver der opsat overvågningskameraer, mens et gammelt klokken bliver omdannet til kommandocentral. To spøgelsesjægere bliver udstyret med lommelygte, digitalt, håndholdt kamera samt en diktafon.

Holdet tager først en rundtur på den mørke borg. På væggene er der afrevet tapet, og malingen skaller af i lange flager. Et sted er der tapetseret med aviser dateret tilbage til 1875.

– Jeg så Ilge-damen på der, fortæller Tho-

mas til sine med-jægere.

Men pigerne har ikke set noget, og kameraet er ikke tændt.

Thomas er godt klar over, at mange er skeptiske over for gruppen og deres materiale. – Der er så meget snyd og ballade i det her felt, at det ødelægger det for os andre. Når du kommer med noget, som ikke kan forklares, så er det svært at overbevise folk.

Og de fire entusiastiske spøgelsesjægere er helt overbeviste om, at det, de leder efter, faktisk findes et sted.

– Vi har alle sammen haft nogle oplevelser, så vi er ikke i tvivl om, at der findes noget mere mellem himmel og jord. Hvis der nu ingenting var på den anden side, ville vi jo ikke komme hjem med alle de her uforklarlige ting på vores materialer.

THOMAS STOPPER op og kigger undren på sit kamera. Det er pludselig gået ud, selv om alt udstyr er fuldt opladet.

– Det oplever vi tit med spøgelser, men der er vildt koldt her, så det skal vi selvfølgelig også tage højde for.

Alle borgens levende gæster spredt sig i det mellemstore rum. Månen lyser let ind ad ruderne.

– Hvis du er her, må du gerne vise dig for os, lave en lyd eller røre ved os, siger Thomas ud i luften.

Blikkene vandrer rundt i det mørke lokale. En lille rumlen lyd, som Thomas straks opfanger og udbyder:

– Hvad var det?
– Det var bare min mave, fortæller EKSTRA's udsendte.

– Øv, siger spøgelsesjægerne og griner.

Thomas stiller flere spørgsmål, og pludselig lyder der en rullende lyd på gulvet. Den tunge lommelygte ved siden af ham er rullet et par centimeter af sig selv, mens alle sidder muse-stille. Alle vender blikket mod Thomas og ser, at hans hænder hviler i hans skød.

Til trods for rumlende maver og rullende lygter føler jægerne ikke den store åndelige aktivitet i rummet. De beslutter sig for at få fodret den sultne mave og går tilbage til kommandocentralen.

DET ER ANDEN GANG. Ghosthunting.dk er på besøg på middelalderborgen, men denne gang føler de sig ikke overvågede som sidst. Dengang blev der både smækket med og banket på dørene.

For at optimere den videre jagt beslutter spøgelsesjægerne sig for at dele sig op i to hold.

» Der er så meget snyd og ballade i det her felt, at det ødelægger det for os andre

Pigerne går op til gildesalen, hvor de lange træbenke står på rad og række. Klokken har for længe siden passeret midnat, og måneskæret er faktisk tilfrøse og fortsætter ned i den mørke stenkælder i stedet.

I den bælgmørke kælder hænger loftet lavt, mens Karina og Lynn duknakkede bevæger sig rundt på det ujævne stengulv. Lynn kalder på åndene, og pludselig rarer en sort skikkelse forbi med blot få centimeters afstand.

Det står dog hurtigt klart, at det ikke var en ånd, der ville skabe kontakt, men vingesuset fra en vågen flagemus.

føre deres handlinger. De stiller den på et bord og lægger samtidig en håndfuld Big Ben-karmer ved siden af.

– Det kalder vi for 'børnelokkertricket', siger Karina.

De fortæller ånderne, at de meget gerne må tage noget slik.

EMF-pumpen med den lille kugle i midten kører på fuld tryk. Den lyder som et hastigt spindende lykkehjul. Da Lynn beder ånden om at slukke for pumpen, mister den langsomt pusten og går helt ud. Lynn sidder og filmer den, mens hun smiler let og nikker lidt med hovedet.

Karina ser en af dørene bevæge sig og en skikkelse passere ude i gangen, men kameraet har rettet fokus mod pumpen. Pigerne er ikke tilfrøse og fortsætter ned i den mørke stenkælder i stedet.

Den dag, jeg så stiller træskoene, hopper jeg over på den anden side og hjælper til.

Pigerne bliver hurtigt enige om at droppe kælderens.

KLOKKEN NÆRMER SIG tre om natten, da EKSTRA forlader spøgelsesjægerne, som forsætter jagten, til solen står op.

To uger senere har Ghosthunting.dk bearbejdet alt stoffet fra undersøgelsen på middelalderborgen. Det er blevet til en kort dokumentar, otte lydfiler og en del billedmateriale.

– Vi har lige været oppe på borgen for at snakke med ham, som administrerer stedet. Han fortæller, at historien lyder, at der for mange år siden blev spærret en hund og en dame inde. Og på en af lydoptagelser har vi faktisk en hund, som gør, siger Thomas, som har i sinde at fortsætte med at jage spøgelser, så længe han kan.

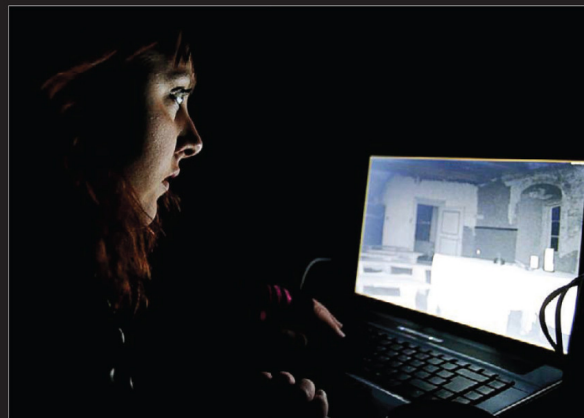
– Den dag, jeg så stiller træskoene, hopper jeg over på den anden side og hjælper til.

TEKST: ANNE LOUISE AHLBURG
FOTO: RENÉ SCHÜTZE

Ved en tidligere lejlighed har teamet oplevet, at nogle døre åbnede og lukkede på kommando.

På de gråhvide overvågningsbilleder i kommandocentralen flyver små hvide skikkelser langsomt forbi på computerskærmen. – Det er bare orbs! Dem er der mange af, de fleste er bare støvpastikler, forklarer Lynn.

Da jagten er slut for EKSTRAS vedkommende, gøres der status: – Der er ikke sket særlig meget. Måske skyldes det tidspunktet, eller at det er for koldt. Ellers også har det noget med månen at gøre, lyder forklaringen.